

Diumenge, 25 de setembre de 2022 - Núm. 3811

Full parroquial

Una comunitat fraterna on es parteix, comparteix i reparteix la Bona Nova de Jesucrist

DIUMENGE XXVI DURANT L'ANY

*Ja tenen Moisès i els
profetes: que els escoltín!*

UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE SÚRIA. C. Sant Antoni M. Claret, 14 - 08260 Súria
Telèfon: 938695247 - Mòbil: 669244568 - Ce: unitatpastoralsuria@gmail.com

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat.

La justícia és un dels elements constitutius del Regne de Déu. En la cerca quotidiana de la seva voluntat, aquesta ha d'edificar-se amb paciència, sacrifici i determinació, per tal que tots els qui tenen fam i set d'ella quedin saciats. La justícia del Regne ha

d'entendre's com la realització de l'ordre diví, del seu disseny harmoniós, segons el qual, en Crist mort i ressuscitat, tota la creació torna a ser “bona” i la humanitat “molt bona” (Papa Francesc).

SANTORAL

Diumenge, dia 25 de setembre: Diumenge XXVI durant l'any.

Dilluns, dia 26 de setembre: Sant Cosme i sant Damià, màrtirs.

Dimarts, dia 27 de setembre: Sant Vicenç de Paül, prevere.

Dimecres, dia 28 de setembre: Sant Venceslau, màrtir.

Dijous, dia 29 de setembre: Els Sants arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael.

Divendres, dia 30 de setembre: Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església.

Dissabte, dia 1 d'octubre: Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge i doctora de l'Església.

Diumenge, dia 2 d'octubre: Diumenge XXVII durant l'any.

Santa Teresa de l'Infant Jesús En un Carmel fred i poc assolellat de la Normandia, a Lisieux, moria el 30 de setembre de 1897. Tenia vint-i-quatre anys. Hi havia entrat als quinze anys. Era l'any 1888. Si per obediència no hagués escrit els *Manuscrits autobiogràfics* on narra els seus records familiars i el seu itinerari espiritual, segurament hauria restat en l'anonimat més absolut. La recopilació d'aquests seus escrits, titulats *Història d'una ànima*, es divulgaren arreu i foren traduïts a molts idiomes. Santa Teresina, com se l'anomena familiarment, ens ensenya el *Camí de la infància espiritual*, el de la confiança il·limitada, plena d'audàcia amorosa, en el Pare del cel, i el del gran valor de

les coses de cada dia. Minada per una terrible tuberculosi, immersa en la “nit de la fe”, plena de sofriments, amb una caritat amagada i heroica, envoltada de les seves germanes de comunitat, va morir sostenint fortament el crucifix de la seva professió religiosa. Les seves últimes paraules van ser, “Déu meu... us estimo... No moro, entro a la vida”. Pius XI l'anomena “Estel del meu pontificat” i la canonitza el 1925 i la proclamà Patrona de les missions, sense haver sortit mai de la clausura, el 1927. Sant Joan Pau II li concedeix el títol de Doctora de l'Església a l'any 1997.

Comentari a la Paraula

UPP SURIA

Avui Jesús a l'evangeli denuncia l'abisme que hi ha entre els rics i els pobres. Una qüestió d'actualitat al llarg de la història. Mentre uns viuen comodament en el seu confort, preocupats només per a mantenir el seu poder adquisitiu, altres han de pidolar les engrunes que cauen de la taula dels rics. Llàtzer i el ric són model d'aquesta fractura social.

La paràbola d'avui és una advertència als rics del seu destí per la manera de vida d'ostentació i

egoisme. Jesús s'adreça sobretot als fariseus, amics dels diners. No cerca sols la protesta davant d'una situació injusta ni tampoc una solució violenta al problema, sinó la conversió, un canvi de vida, que els porti a la preocupació pels germans menys afavorits i a compartir els seus béns amb ells.

El profeta Amós en la primera lectura ens detalla la luxosa manera de viure que havien assolit molts habitants de Sió i Samaria en el segle VIII abans de Crist. Són com el ric de l'evangeli, "vestit de porpra i lli finíssim, cada dia celebrant festes esplèndides". La riquesa fa créixer l'orgull deixant de banda Déu i els pobres. Ens diu Amós que als rics "no els fa gens de pena el desastre de les tribus de Josep", de la mateixa manera que el ric del relat evangèlic no té compassió de Llàtzer.

Llàtzer és molt a prop de la casa del ric patint la seva indiferència, estirat vora el seu portal, "esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric"; a més es considerat impur per les seves nafres, "fins i tot venen els gossos a llepar les seves úlceres". El salm 145 presenta Déu com el protector dels pobres, els custodia, fa justícia, dona pa, dona llibertat, guarda els forasters, manté les vidues i els orfes... Déu és l'amic dels pobres perquè són els més disposats a escoltar la seva Paraula. L'Església està cridada a desenvolupar la mateixa tasca: "Cada cristià i cada comunitat estan cridats a ser instruments de Déu per a l'alliberament i la promoció dels pobres, de manera que puguin integrar-se plenament en la societat" (*Evangelii Gaudium 187*, Papa Francesc).

Jesús posa en boca d'Abraham que la Sagrada Escripura és el lloc on s'indica com arribar al Regne de Déu: "Ja tenen Moisès i els profetes, que els escoltin". En la Paraula de Déu trobem la llum que necessitem cada dia per a guardar irreprensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà, Jesucrist, nostre Senyor. Bon Diumenge!

HORARIS CELEBRACIONS

DIUMENGE XXVI DURANT L'ANY

DISSABTE, DIA 24 de setembre de 2022

8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 25 de setembre de 2022

10 matí – Sant Salvador de Torroella

12 migdia – Súria

DIUMENGE XXVII DURANT L'ANY

DISSABTE, DIA 1 d'octubre de 2022

8 vespre – Súria

DIUMENGE, DIA 2 d'octubre de 2022

10 matí – Valls de Torroella

11'30 matí – Súria, Església del Roser

INTENCIONS DE MISSES

Dissabte, dia 24 de setembre, Súria, 8 vespre: Josep Colom. Francisca Reguant. Família Vilàs Reguant. Manuel Orozco Martinez (47 aniv). Joan Caro Serrano i família. Jordi Clotet Palà. Jordi Clotet Rodríguez. Maria Carreño Barón (1 aniv).

Diumenge, dia 25 de setembre, Súria, 12 migdia: Esposos Enric Tarrés i Ramona Parcerisses. Lluís Ribera Juncadella (36 aniv). Enric Castellà Suades (5 aniv). Esposos Joan Castellà i Àngela Suades, i difunts família. Esposos Juan Rodriguez i Dolores Garcia, i difunts família. Josep Maria Nadal i família.

Dissabte, dia 1 d'octubre, Súria, 8 vespre: Fernando Alvarez Reguant (6 aniv). Assumpta Montanyà Castellà.

Diumenge, dia 2 d'octubre, Súria, Església del Roser, Poble Vell: Roser Reguant. Jaume Cotrs Vila i Sabina Porti Clusella. Andrés Plasencia Ramirez i Rosario Burgos Arias. Francisco Cots Carrió i Anna Vila Balaguer. Salvador Sardans Serriols (17 aniv).

VISIÓ PASTORAL

Estimades comunitats de Súria i de les parròquies de la Unitat Pastoral,

Just aquest mes de setembre fa deu anys que deixava Súria per traslladar-me cap a Berga, com a nova destinació pastoral. Ara, m'apropro de nou a Súria! No per viure-hi establement, com a rector o vicari, sinó com a "adscrit", és a dir: com a mossèn col·laborador en el que pugui i es vegi convenient -en diàleg amb Mn Joan i l'equip parroquial-.

Aquest mes de setembre ha coincidit amb la partença del seminarista Rui Jordi: amb el nou curs acadèmic, ell comença també una nova experiència pastoral de cap de setmana, a Berga. M'he adonat de l'estima mútua sincera que ha nascut entre vosaltres: parròquies de la UPP de Súria i seminarista. Això m'omple d'alegria, per les dues parts: què bé que les comunitats acullin, acompanyin i es deixin servir i animar per un xicot que es planteja la vocació sacerdotal!; i què bé que un seminarista arrelhi, s'impliqui i deixi petjada en les parròquies on ha viscut per formar-se! I és que això ens remet a "qui hi ha" darrere de tot plegat, que no és altre que el Senyor Jesús, que amb el seu Esperit no deixa de guiar i fer avançar la seva Església. És Ell qui fa possible que una comunitat concreta -encara que sigui petita o amb diverses fragilitats- sigui perseverant a reunir-se en el Seu nom per, des d'allí, sortir a viure i anunciar l'Evangeli, i que aquesta comunitat, a més, pugui ser un bon instrument pel creixement d'un noi que discerneix la crida a ser capellà. D'altra banda, és Ell qui fa possible que un seminarista se submergeixi en una comunitat concreta tot descobrint-hi una nova família, tot veient-hi el sant poble de Déu al que servir i pel que Crist ha donat la vida. Per tot això, si bé és normal que ara ens acompanyi la tristesa pròpia de qualsevol comiat, el pas d'en Rui Jordi per Súria ens ha d'infondre sobretot agraïment i esperança, així com també ganes de seguir caminant com a poble de Déu.

L'Evangeli de diumenge passat ens deia: *"l'home que és fidel en els béns que valen poc, també ho serà amb els de més valor"*. Siguem, cadascú, fidels en allò que ens correspon -per la glòria de Déu i per al bé dels altres- amb la confiança que no ens faltarà mai l'ajuda d'Aquell que és la font de tota fidelitat, Jesucrist nostre Senyor.

UNITAT PASTORAL

CREIXEM AMB JESÚS

INSCRIPCIONS A LA CATEQUESI

Com bé sabeu, aquesta setmana passada s'han fet les inscripcions a la Catequesi per a les famílies amb fills nascuts l'any 2013 i 2014. Si encara no us heu inscrit i desitgeu fer el curs, podeu fer-ho en els horaris de despatx d'aquesta

setmana: Dimecres i dijous, de 11 a 1. Divendres, de 5 a 2/4 de 7 de la tarda.

Vine a Catequesi. Vine a fer comunitat!

PASTORAL DE LA SALUT

Reunió del grup de visitadors, dimarts dia 27, a les 4 de la tarda.

Dissabte, dia 1 d'octubre, a les 11 del matí, a Solsona, reunió dels responsables parroquials de la Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

EQUIP DE GESTIÓ PARROQUIAL

Reunió dimarts, dia 27, a partir de la Missa de les 7 de la tarda.

VIDA CREIXENT

Dimecres, dia 28, XVII trobada diocesana a Tàrrega. Qui vulgui participar-hi comunicar-ho a la Joaquina Cols o a la Teresa Carreras, abans d'aquest dimarts.

FESTA MARE DE DÉU DEL ROSER

Diumenge vinent, dia 2 d'octubre, a l'església del Roser, al Poble Vell, Missa pontificalis de Llorenç Perosi, a 2/4 de 12 del matí. Bona Festa!

BISBAT

Jornada mundial del migrant i el refugiats

Celebrem avui la 108a Jornada Mundial del Migrant i el Refugiats. El Papa Francesc en el seu missatge ens convida a unir-nos-hi perquè construïm la ciutat que ha de venir en comunió amb els migrants i refugiats.

No tenim aquí la ciutat que durarà per sempre, sinó que busquem la que encara ha de venir. El sentit últim del nostre "viatge" per aquest món és la recerca de la pàtria veritable, el Regne de Déu inaugurat per

Jesucrist, que trobarà la seva realització plena quan ell torni en la seva glòria. El seu Regne encara no s'ha acomplert, però ja està present en aquells que han acollit la salvació.

La ciutat futura és una «ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com a arquitecte i constructor» (He 11,10). El seu projecte preveu una obra d'edificació intensa, en la qual tots hem de sentir-nos compromesos personalment. Es tracta d'un treball minuciós de conversió personal i de transformació de la realitat, per tal que s'adapti cada vegada més al pla diví. Els drames de la història ens recorden com n'estem, encara, de lluny; no per això hem de desanimar-nos. A la llum del que hem après en les tribulacions dels darrers temps, som cridats a renovar el nostre compromís per a la construcció d'un futur més d'acord amb el pla de Déu, d'un món on tots puguem viure dignament en pau. La justícia és un dels elements constitutius del Regne de Déu. Ningú no ha de ser exclòs. El seu projecte és essencialment inclusiu i situa en el centre els habitants de les perifèries existencials. Entre ells hi ha molts migrants i refugiats, desplaçats i víctimes del tràfic. És amb ells que Déu vol edificar el seu Regne, perquè sense ells no seria el Regne que Déu vol. La inclusió de les persones més vulnerables és una condició necessària per a obtenir la ciutadania plena. De fet, diu el Senyor: «Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vaucollir; anava despulat, i em vaucobrir; estava malalt, i em vaucurar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,34-36).

Construir el futur amb els migrants i els refugiats significa també reconèixer i valorar allò que cada un d'ells pot aportar al procés d'edificació. La història ens ensenya que l'aportació dels migrants i refugiats ha estat fonamental per al creixement social i econòmic de les nostres societats. I ho continua sent també avui. El seu treball, la seva capacitat de sacrifici, la seva joventut i el seu entusiasme enriqueixen les comunitats que els acullen. L'arribada de migrants i refugiats catòlics ofereix energia nova a la vida eclesial de les comunitats que els acullen. Ells són sovint portadors de dinàmiques revitalitzants i animadors de celebracions vibrants. Compartir expressions de fe i devocions diferents representa una ocasió privilegiada per a viure amb més plenitud la catolicitat del poble de Déu. Senyor, feu-nos portadors d'esperança, perquè on hi hagi exclusió, hi floreixi la fraternitat, i on hi hagi cobdícia, hi floreixi la comunió. Senyor, feu que aprenguem com n'és de bell viure com a germans i germanes.

Amb el poder convincent de l'Esperit

Glossa Bisbe Francesc Conesa

Estimats germans:

Tota la nostra proclamació de Jesucrist serà en va si no la fem amb la força de l'Esperit. L'Esperit Sant va baixar damunt Jesús de Natzaret al Jordà i el va consagrar per a la missió de "portar als pobres la Bona Nova" (Lc 4, 18). Aquest mateix Esperit baixà per Pentecosta sobre la primera Església, començant-ne la tasca de proclamar amb valentia la bona notícia per al món (cf. Fets 4, 31). També avui cal "la força" de l'Esperit Sant (Fets 1, 8) per ser testimoni de Jesús. No podem conduir els homes fins a Déu sense l'acció de l'Esperit Sant.

Una cosa és anunciar Jesucrist des de l'exterior i una altra proclamar-ne el nom "en l'Esperit Sant". En el primer cas, es transmet una doctrina, mentre que en el segon s'introdueix cap a una vida. El contingut del missatge és important, però la força que l'anima és essencial. Per provocar la conversió no n'hi ha prou de transmetre la paraula que parla de Déu; cal que Déu parli a la persona mitjançant aquesta paraula i això només pot ser obra de l'Esperit Sant.

Ha de quedar clar que la missió de l'Esperit Sant no és afegir paraules a allò que Déu ha dit. "No parlarà pel seu compte", va dir el Senyor (Jn 16, 13). L'Esperit no afegeix res, perquè tot allò que el Pare havia de dir, ja ho ha dit en Jesucrist. El que l'Esperit fa és prendre la paraula de Crist, donar-li força i preparar el cor de l'home perquè l'aculli. La paraula de Déu és viva i eficaç, com diu la carta als Hebreus (4, 12), perquè hi actua l'Esperit de Déu, que és el poder del Cel. No n'hi ha prou de renovar els continguts, les formes i l'estil de l'evangelització. No n'hi ha prou tampoc amb implicar els laics. El que és decisiu és si l'anunci es realitza "amb el poder de l'Esperit Sant" o sense. Escriu Pau als Corintis: "quan us parlava i us predicava, no ho feia amb el llenguatge persuasiu propi de la saviesa humana, sinó amb el poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu" (1 Cor 2, 4-5).

Per això, quan ens disposem a anunciar la Paraula de Déu, és indispensable assegurar-se que l'Esperit és en nosaltres i, sobretot, que nosaltres estem amb l'Esperit. Com ho farem? En primer lloc, cal la pregària i la invocació constant de l'Esperit a la nostra vida. Jesús diu que el Pare del Cel dona l'Esperit Sant "als qui l'hi demanen" (Lc 11, 13). Un altre mitjà important és l'obediència, és a dir, la submissió a la voluntat de Déu. L'Esperit Sant no pot obrar en qui encara està aferrat a la seva voluntat; cal posar-se a les mans de Déu, en actitud d'escolta, és a dir, d'obediència. Un tercer mitjà és l'amor cap a aquells a qui s'anuncia l'Evangelí. L'experiència cristiana és que Déu parla per amor. El qui anuncia la Paraula ha d'estimar les persones com Déu les estima. L'amor és el "buf càlid", el foc espiritual que difon la paraula i sabem que "Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor" (Rom 5, 5).

En definitiva, només amb la força de l'Esperit Sant, podrem aconseguir que la Paraula de Déu s'escolti per damunt de tota la cridòria humana i sigui capaç de comprendre els homes (cf. Fets 2, 37), com va fer el dia de Pentecosta.